

շոտարար վատնել և զօրաւոր փաստերով ջը-
րիւ, զոր օրինակ՝ երրորդ զխումբը՝ զրուածքիս մի
զասի համար հարցնում է Պ. Բզնունին, Յե-
տեղ իրաւ լուսն աշտերտեի ասեւրը, ինչ անոր
Լաւ կը լինէր որ հարցներ ևս թէ՛ տաք ջրով
լուաց, թէ՛ սառն ջրով, աղբիւրն ջրով, թէ՛ հո-
րի, ևն, ևն:

Ահա քեզ տղայական հարցմունք, սիրելի ըն-
թերցող, Զորորդ զխից ևս մի քանի անտեղի
նկատողութիւններ է անում Պ. Արիտիկոսն,
Հայի Դեմէն լուսն Արեւիկէն ինչ յաւաք յը-
շտեից, ոչ թէ նա (Հայի) Դեմէն և ինչ քեզ
յաւաքեց (իւր չէ գրած) Արեւիկէ (որդին չէ գր-
ած): (Եր. 88) ահա քեզ կրիտիկոսական նկա-
տողութիւն, Ի՞նչ արժէք ունի, բարեմիտ ըն-
թերցող, և հետեւալ խօսքի միջից նկատողու-
թիւն դուրս բերելու, «Խորհմունքն ինչ յաւաք-
ից (Արեւիկէ) Տէրտէն (Կ. քոյր, բառ չէ նը-
կատած կարճատես Բզնունին) Տէրտէն հայն քե-
րէն ասում է քեզ ինչ քեզ ինչ քեզ ինչ քեզ»,
(Եր. 96), յետոյ գրում է զարմացմամբ Պ. Բըզ-
նունին, «Արեւիկէ Տէրտէն հայն քեզ ինչ հայրէնի-
քեզ էլ չէ ինչ քեզ ինչ քեզ ինչ քեզ ինչ քեզ ինչ քեզ
Արեւիկէն, Այո՛ գիտէր, բայց չը գիտէր թէ
Աժգահակայ բոլոր կանանց զխաւոր է դառնա-
լու:

Թողումք մեր Պ. Բզնունու միւս անտեղի նի-
տեղ ինչ քեզ, որոնց պատասխանելու համար՝
արժանաւոր չիմ համարում ժամաւաճառ լի-
նիւ, իսկ Յաւելուածի Հայկական անուանց հա-
նելուկների վրայօք կրկար բարակ նիտեղ ինչ քեզ
արած է, որ նմանապէս մի արժողութիւն չունի,
զի ևս կը ցանկայի որ մեր ազգային գպրոցներումը
ամեն մի ուսմանց պարագոյ՝ մանուկների ա-
նուանց վրայ աւելանար և նոյն Հայկական ա-
նուաները և իրանց պարագոյ՝ ժամերումը հանե-
լուկներ բերանացի իրանց մէջ խօսուէր իրրեւ մի
զրօսանք և հարցնէին իրարի (փոխանակ անվա-
յիլ խօսքերի) որով և ազգային հոգեւոյ՝ զար-
գանային, և կրնան նոցա հանելուկների միտքը
բոցատրեք բարձրան և աղբաւեր ուսուցիչն, այ-
ժըմ տեսնանք թէ ի՞նչ փնաւ կը բերէ մանուկ-
ների փափուկ զաղափարներին (օգտակարութիւ-

նից ի զատ). ուրեմն ի զուր է մեր Պ. Բզնունու
նկատողութիւնը և այս Յաւելուածի վրայօք,
բայց թէ ինքն չունի ազգային զգացմունք և զըզ-
վում է մեր ազգային զիւցազնական անունների-
ցր, այն մեզ փոյթ չէ, բայց մենք ցանկանում ենք
որ մեր Հայ ազգի Հոգեւոր և ծխական գպրոցաց
աշակերտներ և աշակերտութիւններ ամեն ուսմուն-
քից և լեզուագիտութիւնից առաջ սովորին ի-
րանց մայրենի լեզուն, հետեւապէս կրօնը և ազ-
գութիւնը, որով և համարվին Հայաստանիայց
ուղղափառ Ս. Եկեղեցւոյ հարազատ արժանա-
ւոր զաւակներ, և խորշին որ և իցէ պղծութիւն
զափար ունեցող անձինքներից, ապա հայրաբար
կզգուշացնեն Պ. Բզնունուն, որ նկարիչ Ա-
պեղէոս պատկերի քննադատող կօշկակարի նման
իւր կօշիկներից բարձր դատողութիւն անելու չը
համարձակուի, իսկ եթէ կրկին անգամ կամենայ
զրիւ սոյն գրուածքիս դէմը՝ պատրաստ եմ աւե-
լի քան զայս՝ պատասխանել, ուրեմն թող առ-
այժմ ճանաչէ զիս իրրեւ իւր անկեղծ բարեկամ:

Ե. Բ. ՓԱՓԱՆԱՆԵՆ
Ի 14 Մարտի, 1875 թ.
Վ. Ս. Բ. Բ.

ՆՈՐԱՊՍԱԿ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒՆԷ.

Ի 22-ն ամսոյս՝ Երթ. Վարդապետը
Մամբրէ՝ Եռաջնորդ Բաղիշոյ, Խորէն՝
Վանահայր Երմաշու, և միաբանք Մայր
Եթոռոյս՝ Ժամօրհնօղ Հարութիւն ծե-
րունի՝ և Լուսարարապետ Երիմիա Վա-
լեստեան արժանացան ընդունել Եպիս-
կոպոսական բարձր աստիճանը:

Մտղթեմք ի Տեառնէ՛ որպէս զի կա-
րող լինին ըստ արժանւոյն կատարել Ե-
պիսկոպոսական պաշտօնին փափուկ և
միանգամայն ծանր պարտաւորութիւնքը
յօգուտ և ի պայծառութիւն Եկեղե-
ցւոյ և Եզրի Հայաստանեայց: